

יאיר ניצני מרים גבה

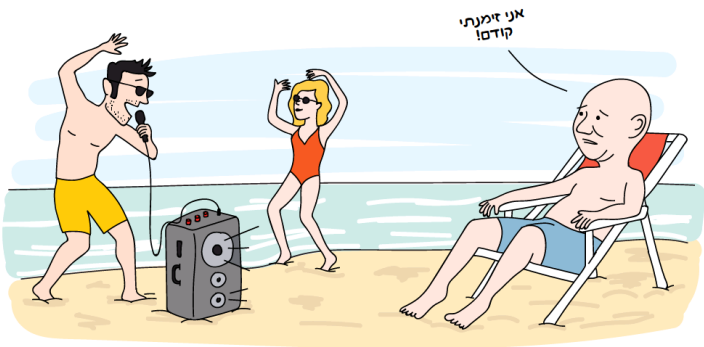


israel-hayom#no-reply@hayom.com

israel-hayom#no-reply

משחקי הנס

פעם, ניסים היו נוחתים בהפתעה מלמעלה. היום אי אפשר לזוז בלי שמישהו "יזמן לעצמו משהו טוב" מהיקום



איור: טל לור

נכנסתי למסלול השמור לרכב ציבורי, נובעת מכך שמישהו משנאני זימן לי קנס – או כי לא זימנתי לעצמי בזמן פטור מדורחות, או סתם את היכולת לראות שעל הכביש יש סימון בצהוב? והאם במקרה של זימונים רבים מדי בשעות העומס, היקום נסתם ונוצר פקק של זימונים, כך שכל מה שאקבל זו הודעה ש"היקום מטפל כרגע בפניות קודמות, נתק את הזימון ואנחנו נחזור אליך לפי התור?"

ומה יקרה אם אני מזמן לי לשבת בחוף הים בשקט ובלי הפרעות, רק שאת אותה משאלה בדיוק זימנו לעצמנו עוד 800 איש, שחלקם כללו בזימון גם ערכת קרייזר? האם מה שיקרה הוא שכמו בוויי, כשהרבה אנשים מוזמנים מהפקק לנתני צלופי בדרך צדדית, זה ייצר גם שם פקק חדש – וכולנו ניפגש בימ? והאם, במקרה שהרבה אנשים מוזמנים וכיזה בפרס הגרול כלוט, הסכום יתחלק בין כולם?

היה מי שאמר פעם שאם אלודים היה מקשיב לתפילות של כולם במשחקי כדורגל, כל המשחקים היו נגמרם בתיקו. לכן אני תוהה אם זו לא טעות לשתף כאן את עניין הזימונים, מה שיכול ליצור עומס על המערכת וניגוד אינטרסים זימוניים. בה בעת, אני מזהה כאן הוורמנט עסקית. להרבה אנשים אין הזמן והסבלנות הרדודים לביצוע זימונים, ואפשר לגייס לשם כך את מי שזמנו בידו, שיתפקד כמש"ק זימונים, קצת כמו החברה'ה שטממינים פתקים בכוחל עבור עצלנים. המש"ק יקבל ממך במהלך היום בקשות שונות וירדו אותן, תמורת תשלום צנוע, לזימון מסודר מול היקום. יש כבר דבר דומה בפדלמנט שלנו שנקרא לוביסטים, אבל שם לא מדובר על השתדלות אצל היקום אלא אצל חברי הכנסת.

מאז שנחשפתי לעולם הזימונים, אני מנסה אותו בכל מיני הודמנויות. הבוקר, למשל, העותי לזמן מהיקום את אחת הבקשות הגדולות ביותר שאפשר לחשוב עליהן – שהמדינה יתרוקן מכלים, ולא על ידי ואכן, כשהגעתי למטבח ראיתי את הגברת הראשונה מפנה את הכלים. אמרתי לה בחיוך מנצח שהעניין הזה זומן על ידי, והיא ענתה שהיא מזמנת אותי לזימון רוק את הובל. 📧

yairn@israelhayom.co.il

התקלה ואיד מתגברים עליה. במוסך היבואן הסביר לי שהגיד סיים את דרכו, ומכיוון שהאחריות פגה ממש לא זומן, מדובר בנזק של 8,000 שקלים. ירדה עלי עצבות מסוימת, אבל בליט ברידה השארתי את המכונית במוסך.

למחרת, אחרי התייעצות עם חבר שמבין במכוניות והסביר לי שיש בעולם מוסכים פחות רשמיים לתקון גיה, סגרתי טל' פגנית עם מוסך אלטרנטיבי, שהבטיח לתקן את הרכב ב־6,000 שקלים בלבד. סיפרתי לגברת את העניין, והיא אמרה לי, בלי למצמץ: "ברוך הבוקר ביקשתי לנו הנחה בזימוני הבוקר שלי". חייכתי אליה באהבה והוספתי בצניות שאם זה כל כך פשוט, שבפעם הבאה תזמן לנו הנחה גדולה יותר, או שפשוט תארגן לנו כסף מזומן.

למחרת בבוקר התקבלה שיחה מהמוסך המקורי. מנהל הע' בודה הודיע שהעלה את התקלה שלנו לדרג הניהולי הבכיר, ואחרי שבתנו את האחריות שהסתיימה לא זומן, הוחלט לתת לנו את התיקון ללא תמורה כלל. ערכנו את הגברת הראשונה על ההתפתחות המרעישת, והיא מצידה ערכנה אותי שהבוקר היא שלחה זימון מעורר על הנחה גדולה יותר.

בשלב הזה הרגשתי איך הספקנות הטבעית שלי מקיימת דיון דחוף עם אגף החסכנות ובצע הכסף באישיותי. אפשר לצחוק על הגברת הראשונה והזימונים שלה עד מחו, אבל הלו, 8,000 שקלים לא הולכים בדגל, בעיקר עכשיו, כשהמכונית שוב גור סעת. פתאום נוכחתי שלא פעם, פגישות שנבקעו לי ולא היה לי עניין או כוח שיתקיימו, בוטלו על ידי הצד השני, כך שלא רק שהמשאלה שלי התמלאה – הצד השני הוא גם זה שספג את כל רגשות האשם, בזמן שאני מוייף אכזבה עמוקה מהביטול.

מכאן שאפשר לזמן גם בקשות מופקפקות יותר, שמוסריותן מוטלת בספק. אפשר אולי לאחל, או לזמן, לאנשים דברים קצת פחות חיוביים. מצד שני, מכיוון שענף הזימונים פתוח לכולם, נשאלת השאלה מה יהיה חוק יותר – הזימון שלי שיריבי יפשוט רגל, או הזימון שלהם לשגשוג ולירושמה מהרוד באמריקה. האם העובדה שאמול קיבלתי בדואר דו"ח תנועה מעריצית לא יאביב עד סך 500 שקלים כי

הנוכה נחגג השבוע בצל הנעתה של האומי קרון, שאמנם נשמעת כמו מאפה צרפתי, אבל בעצם היא מור טציה דרום-אפריקנית שטיפסה מייד לראש מצעד המוטציות האהובות של כל הזמנים. בדרך היא עשתה קאמבק מרגש למוסדות נוסטלגיים כמו הבירוד, המלונות ואיכוני השב"כ. עולם התיירות והתרבות בחולט זקוק עכשיו לנס. נס תגור כה המקורי – שלוכדו אנחנו חוגגים כבר שנים את החג עם גרות, לכיבוד, סביבונים ממותנים וסופגניות שהן כל כך מורכבות שכבר צריך לעשות עליהן תמ"א – לא היה פותח היום מהדורות חדשות, ובמקרה הטוב היה מקבל אייטם וניח בתוכנית צרכנות. בעולם הסנסציוני שלנו, להגדיר בתור נס את העובדה ששמן הספיק ליותר ימים מהמתוכנן יהיה הגו מה פראית, בעיקר שככלי שמן אחר מספיק בדוכני הפלאפל להרבה יותר משמונה ימים, וזה נס אם מחליפים אותו כל יום (מה גם שהחלפה תכופה מדי עלולה לפגום בטעם).

היום, כדי לזכות בתואר "נס" צריך לשרוד התרסקות של מטוס, להתעורר מתרדמת של 20 שנה, להביא ממחלה אחרי ששום רופא לא נתן לך סיכוי, או להעפיל למונריאל. אבל אנחנו אוהבים סיפורים על ניסים, ותעוד על כך הפור פולריות של השתתחויות על קברי צדיקים למציאת שידוך והתקלוליות בחצרות רבנים לברכה אצל הרב רנטגן ועוד רבנים עם שמות חיבה של מכשירי שטמל. היחיד מאמין בניסים, במים קדושים ובסודר לעידוד הפרייה, ואין שום סיבה לקלקל לו. כבר בימי המכבים הבינו שאם אתה רוצה שזמנת כמו סבי בון יתפוס ברמה השיווקית, צריך להצמיד לו סלוגן חזק וקצר של ארבע מילים: נס גדול היה פה, סיסמה מנצחת שעברה מדור לדור בדיוק כמו ארבעת המספרים המקוצרים של חבי רות הביטות. וכמו עם חברת ביטוח, גם בחיים, כשאתה רוצה מציני, לא יזיק קצת להתפלל. נכון שאפילו תלמידי הרמב"ם קבעו שהתפילה משפיעה בעיקר על המתפלל, ושהיקום או האלודים הם לא תוכנית בבקשתך, ושהיועצים המשפטיים של בורא עולם ראו שבתקנתן שלו לא תהיה שום התחייבות לקיים את הבקשה. אבל זה לא מפריע לאנשים לנסות.

הגברת הראשונה, למשל, לא לוקחת צ'אנסים, ונושא הניסים מאורגן אצלה כבר שנים במה שהיא מכנה "זימונים". אחרי שחורה מכמה סדנאות רוחניות בנגב ובגליל, היא הסבירה לי שכדי שמישהו יקרה לך אתה צריך לזמן אותו, ושאת תשב רגל על רגל ותיילל – שום דבר לא יקרה. מדי בוקר היא כותבת לעצמה זימונים לדברים שהיא רוצה שיתרחשו, כי לטענתה, אם אתה רוצה לזכות בפנס, צרי שתקנה כרטיס. לא פעם שאלתי את עצמי אם זימונים עובדים. כולנו רוצים שהיה לנו טוב, ובכל זאת, יש אנשים שדרכם צולחת יותר מדרכם של אחרים. האם זה קשור בכך שהם מוזמנים דברים ואחרים לא? האם יש כוח נסתר שמכוון את העסק ומטפל בפניות, ואולי גם מסדר פרוטקציות למקורבים ולמי שמשלים לו בקשיש מהצד?

בכל פעם שקורה משהו חיובי בבית, אצל הבנות או בסביבתנו הקרובה, נוהגת רעייית להגיד לי: "בדיוק זימנתי את זה הבוקר". בתחילה הייתי ספקן ונהגתי לומר לה שתזמן וזיבה בפנס, אבל אחר כך התחלתי להאמין.

מעשה שהיה כך היה. יום אחד התקלקלה לנו המכונית. היא החלה למנמם ולחשתעל, ואני נשלחתי למוסך כדי לבדור מה